

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 1999/34/EB

2001/EES/31/18

frá 10. maí 1999

um breytingu á tilskipun ráðsins 85/374/EBE um samræmingu á lögum og stjórnarsýslufyrirmælum í aðildarríkjunum vegna skaðsemisábyrgðar á gölluðum vörum(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Öryggi framleiðsluvöru og bætur vegna tjóns, sem verður vegna gallaðra framleiðsluvara, er brýnt þjóðfélagsmál sem verður að leysa á innri markaðinum. Bandalagið hefur svarað þessum kröfum með tilskipun 85/374/EBE ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 92/59/EBE frá 29. júní 1992 um öryggi framleiðsluvöru ⁽⁵⁾.
- 2) Með tilskipun 85/374/EBE var tekin upp réttmæt dreifing á áhættu sem fylgir mikilli tæknivæðingu í nútímaþjóðfélagi. Í tilskipuninni er því kveðið á um sanngjarnt jafnvægi milli hagsmunaaðila, einkum um heilsuvernd neytenda, hvatt til nýsköpunar og þróunar í vísindum og tækni, að tryggt sé að ekki verði röskun á samkeppni og að greitt sé fyrir viðskiptum með samræmdu kerfi skaðsemisábyrgðar. Tilskipunin stuðlar þannig að því að auka vitund í viðskiptalífnum um öryggi framleiðsluvara og hve mikilvægt slíkt öryggi er.
- 3) Samhæfing laga aðildarríkjanna, sem varð með tilskipun 85/374/EBE, er ekki endanleg í ljósi þeirra undanþágna sem hún kveður á um, einkum með tilliti til gildissviðs hennar, sem nær ekki yfir óunnar landbúnaðarafurðir.

4) Framkvæmdastjórnin hefur eftirlit með framkvæmd og áhrifum tilskipunar 85/374/EBE, einkum þáttum sem tengjast neytendavernd og starfsemi innri markaðarins sem þegar hefur verið fjallað um í fyrstu skýrslu. Framkvæmdastjórninni ber, með tilliti til þessa og samkvæmt ákvæðum 21. gr., að leggja fram aðra skýrslu um beitingu hennar.

5) Ef gildissvið tilskipunar 85/374/EBE yrði látið ná yfir óunnar landbúnaðarafurðir gæti það endurvakið traust neytenda á öryggi landbúnaðarafurða. Slík ráðstöfun myndi uppfylla kröfur um víðtæka neytendavernd.

6) Aðstæður krefjast þess að tilskipun 85/374/EBE verði breytt til að greiða fyrir því að neytendur geti fengið réttmætar bætur vegna heilsutjóns af völdum gallaðra landbúnaðarafurða.

7) Tilskipun þessi hefur áhrif á starfsemi innri markaðarins að því leyti að misræmi í reglum um skaðsemisábyrgð framleiðenda hefur ekki lengur áhrif á viðskipti með landbúnaðarafurðir.

8) Rýmka ber meginregluna um ábyrgð án sakar, sem mælt er fyrir um í tilskipun 85/374/EBE, til að hún gildi um allar gerðir framleiðsluvara, þar á meðal landbúnaðarafurðir, eins og þær eru skilgreindar í öðrum málslíð 32. gr. sáttmálans, auk þeirra sem taldar eru upp í II. viðauka við sáttmálann.

9) Samkvæmt meðalhófsreglunni er nauðsynlegt og viðeigandi að tilskipun 85/374/EBE gildi um landbúnaðarafurðir til að ná grundvallarmarkmiðunum um aukna vernd fyrir alla neytendur og eðlilega starfsemi innri markaðarins. Tilskipun þessi takmarkast við það sem nauðsynlegt telst til að ná settum markmiðum í samræmi við þriðju málsgrein í 5. gr. stofnsáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjútíð. EB L 141, 4.6.1999, bls. 20, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/2000 frá 28. júní 2000 um breytingu á III. viðauka (Skaðsemisábyrgð) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 42, 21.9.2000, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB nr. C 337, 7.11.1997, bls. 54.

⁽²⁾ Stjútíð. EB nr. C 95, 30.3.1998, bls. 69.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjútíð. EB nr. C 359, 23.11.1998, bls. 25), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. desember 1998 (Stjútíð. EB nr. C 49, 22.2.1999, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 23. mars 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 29. apríl 1999.

⁽⁴⁾ Stjútíð. EB nr. L 210, 7.8.1985, bls. 29. Tilskipun eins og henni var breytt með aðildarlögum frá 1994.

⁽⁵⁾ Stjútíð. EB nr. L 228, 11.8.1992, bls. 24.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 85/374/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. gr. komi eftirfarandi:

„2. gr.

Í þessari tilskipun merkir hugtakið „vara“ hvers kyns lausafjármuni, jafnvel þótt orðnir séu hluti annars lausafjárhlutar eða fasteignar. Orðið „vara“ nær líka til rafmagns.“

2. Í 15. gr. falli a-liður 1. mgr. niður.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta þau lög og stjórn-sýslufyrirmæli sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 4. desember 2000.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun

þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 10. maí 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

H. EICHEL

forseti.

ÁLYKTUN RÁÐSINS

2001/EES/31/19

frá 19. júlí 1999

um ástand flugumferðartafa í Evrópu(*)

(1999/C 222/01)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS,

að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Einn óskiptur markaður í Evrópu krefst þess að fyrir hendi sé vel virkt flugumferðarkerfi til að tryggja hreyfanleika borgaranna. Þessi hreyfanleiki er nauðsynlegur fyrir fjárhagslega samkeppnishæfni bandalagsins.
- 2) Flugreksturinn sjálfur er mikilvægur fjárhagslegur þáttur í bandalaginu. Gott, áreiðanlegt og skilvirkt flugumferðarkerfi leggur sinn skerf til velmegunar bandalagsins og borgara þess, þar eð það mun áfram eiga sinn þátt í að skapa ný störf.
- 3) Til að flugumferðarkerfið geti starfað eðlilega er þörf á viðeigandi grunnvirki og loftrými sem skal séð fyrir á samræmdan og samkvæman hátt.
- 4) Evrópustofnun um flugumferðaröryggi (Eurocontrol) hefur yfirumsjón með samræmingu á stjórn flugumferðar í Evrópu og ætti að vera sá aðili sem mótar stefnu á þessu sviði þegar bandalagið verður aðili að stofnuninni.
- 5) Notendur loftrýmis skulu einnig stuðla að skilvirkri notkun loftrýmisins.

BENDIR Á að ástandið vegna flugumferðartafa er áhyggju-efni sem grefur undan skilvirkni flugþjónustu bandalagsins, veldur auk þess flugfarþegum óþægindum og kann að valda auknu álagi á umhverfið.

BENDIR Á að öll aðildarríkin styðja áætlanir Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi um að veita flugumferðarþjónustu sem annar eftirspurn, með fyrirvara um takmarkanir vegna umhverfisáhrifa og sem getur samrýmt sjálfbærri þróun á sviði flutninga.

MINNIR Á ályktanir sínar:

- frá 18. júlí 1989 um vandkvæði að því er varðar flutningsgetu í flugumferðarkerfinu,
- frá 22. janúar 1990 um evrópsk grunnvirki,

— frá 17. nóvember 1995 um vandkvæði vegna mikillar umferðarteppu og hættuástands í flugumferð í Evrópu,

þar sem hvatt er til aðgerða af hálfu Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi og þær studdar.

MINNIR Á ákvörðun sína frá 20. júlí 1998 þar sem framkvæmdastjórninni er heimilað að hefja samningaviðræður við samningsaðila Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi um aðild bandalagsins að Evrópustofnun um flugumferðaröryggi á grundvelli bóknar, skv. 40. gr. í endurskoðaðri útgáfu samnings Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi.

FAGNAR þeim ráðstöfunum sem bæði eru gerðar og eru í athugun hjá Evrópustofnun um flugumferðaröryggi til að gera umbætur á áætlunum fram í tímann og auka skilvirkni flugumferðarstjórnar í Evrópu.

HVETUR öll aðildarríkin, með hliðsjón af ríkjandi aðstæðum að því er varðar tafir í flugumferð, til að halda áfram og herða á aðgerðum á innlendum vettvangi. Það hvetur þá sem eru aðilar að Evrópustofnun um flugumferðaröryggi að tryggja að bráðabirgðaráð Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi fylgist náið með ástandinu á komandi sumri og hvetur þá til að nýta sér fyrir fram, innan þessara samtaka, þá kosti sem endurskoðaður samningur felur í sér og auka skilvirkni Evrópustofnunar um flugumferðaröryggi.

HVETUR framkvæmdastjórnina

— til að leggja fyrir ráðið á árinu 1999 upplýsingar um nýlega samþykktar aðgerðir sem eru í gangi og miða að því að draga úr flugumferðartöfum og teppu í flugumferð í Evrópu svo að ráðið geti metið áhrifin af aðgerðunum og ákveðið að gera nýtt átak ef nauðsyn krefur.

— til að gera tillögur um viðeigandi ráðstafanir, til dæmis að birta kerfisbundið yfirlit um stundvísi til að almenn- ingur fái upplýsingar um þróunina á þessu sviði, þótt ráðstafanirnar séu ekki enn komnar til framkvæmda.

FELLST Á að taka aftur upp mál er varða tafir í flugumferð í Evrópu fyrir árslok 1999.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB C 222, 4.8.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 60/2000 frá 28. júní 2000 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 42, 21.9.2000, bls. 16.